14th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Let us not embark upon a change of name at this stage. It may be considered a little later. Let us get through the Bill. Some people may object to the change. There is also another place by name Kutralam in Tanjore district, and there should be no clash between the names of these two places for postal purposes. I do not like to accept the amendment off-hand."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, in view of the existence of another place by the same name and to avoid misunderstanding for postal purposes, it cannot be said the name should not be changed. No Tamilian in this country will object to this kind of change. So, let the Goverment accept the amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Let the House please give us some time."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member withdrawing his amendment? Let the hon. Member please stand up and say what he wants to say clearly."

SRI G. GOVINDAN :—" தமிழில் சொல்லும்படி மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் வாபஸ் பண்ணிக்கொள்ளுகிறீர்களா இல்லையா ? "

SRI G. GOVINDAN :—" வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். "

MR. SPEAKER :—" I hope the House gives him leave to withdraw it."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI S. S. RAMASWAMY PADAYACHI :—" Sir, I move—

'That the Bill as amended be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Courtallam Township Bill, 1954, as amended, be passed into law.

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed into law."

(2) THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS (AMENDMENT) BILL, 1953 (L.A. BILL NO. 23 *of* 1953).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I beg to present the report [a] of the Select Committee on the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953 (L.A. Bill No. 23 of 1953) and move—

'That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.'

[a] Printed as Appendix II on pages 81-83 infra.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [14th May 1954

"The Bill was discussed at length during three sittings of the Select Committee and we arrived at a more or less agreed Bill. I cautiously use the words 'more or less' because I see some hon. Members have given notice of amendments."

MR. SPEAKER :—"There are only two amendments. Motion moved—

'That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953 (L.A. Bill No. 23 of 1953), as amended by the Select Committee be taken into consideration.'"

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Speaker, Sir, this is an enactment which had its origin, I believe, in 1946 and then it was only a provisional measure for one year. Of course, there are many instances in this State where temporary legislations for one year are enacted and it is promised during their consideration stage that the Government will undertake a comprehensive permanent legislation on points covered by the Bills. But ultimately, the same Act is extended year after year and the real problem is not tackled at its root. We all know that forests are very important in the national wealth of a country or State and it has been the opinion of experts that a country or State must have at least a third of its area under forests. We know that the area of forests in this State compared with the total area of this State falls much below the proportion recommended by experts. The most important part of the forest wealth of this State is situated on the West Coast. But unlike in other parts of the State there is considerable difference in the matter of ownership of land in Malabar and we all know that the important forest wealth of Malabar is owned exclusively by landowners. They are the proprietors of forests. There has been indiscriminate cutting, destruction and denudation of forests on the West Coast. That is why people have been clamouring for a legislation by this State to preserve this important wealth. We know that many of the owners of forests on the West Coast are Devaswoms and Sthanis (trustees) having no personal interest in the forest. But when a sthani or trustee assumes office, his first idea is to make as much profit as possible in the course of his regime. He gives away on short-term lease the right of indiscriminate cutting of trees in the forests. So, there has been continuous deterioration in the matter of preservation of forests. It would not be surprising to know that even as early as the seventeenth century there had been compliments before the British Parliament that ships built out of the famous Nilambur teakwood were able to stand the waters of the Thames and that they lasted longer than ships built out of teakwood of any other country. Therefore, it is clear that Nilambur has produced the finest teakwood. But there has been no serious attempt on the part of this Government to preserve such a forest in our State. If I remember aright, even approaches have been made to this Government for purchasing or looking after these wide Nilambur forests and other connected areas because a branch or an individual to whom these areas are allotted

10-20 a.m.

14th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

is unable to look after the forests. Ultimately, it is not the individual but the State that suffers. Now, when the Government brought forward a provisional legislation in 1946, they gave a promise of comprehensive legislation but it is surprising to find that even sometime ago, they again extended the lease of life of that legislation by one year. I request that the Government should seriously take up the matter and bring forward a permanent legislation to preserve the forest wealth of our State."

SRI K. C GOPALAN UNNI :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഏററവും ചെറുതാണെങ്കിലും വളരെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു ബില്ലാണ് ഇന്ന് ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. 1946 മുതൽക്കേ മലബാറിലെ വനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള പല ആലോചനകളും ഗവർമ്മേണ്ടിനുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം തന്നെ താൽക്കാലികമായ ചില നിയമങ്ങളിൽക്കൂടിക്കടന്നു പോവുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ നാരായണക്കുറുപ്പ് പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു കൊല്ലത്തിന്നു വേണ്ടിയോ രണ്ടു കൊല്ലത്തിന്നുവേണ്ടിയോ മാത്രം നിയമമുണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു ഈ പ്രശ്നത്തിനു ഒരു പരിഹാരം കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. മാത്രവുമല്ല, ഇന്ന് ഈ നിയമം നടപ്പിൽവരുത്താൻ ,ചുമതലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മന്ത്രിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തന്നെ വളരെ വ്യസനകരമായ ഒരു വസ്തുത നിലവിലുണ്ട്. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച ഏതു കാര്യം പറഞ്ഞാലും മലബാറിൻെറ കാര്യമെല്ലാം ഒരു പ്രത്യേകതയാണെന്നു പറയുകയല്ലാതെ ആ പ്രത്യേകത എന്തെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നു. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ച് എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലാകുമോ എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂട. ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കാൻ അദ്ദേഹം കുറച്ചു മിനക്കെടണമെന്ന് എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മറെറന്തെങ്കിലും ഒരേപ്പാടുകൊണ്ട് ആ ബുദ്ധിമുട്ട് പരിഹരിക്കണം.

" നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ മദിരാശി ഗവർമ്മേണ്ട് എന്തെങ്കിലും ശ്രമം നടത്താൻ തുടങ്ങിയതു 1946 ന് ശേഷം മാത്രമാണെന്നു ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞല്ലോ. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്ത് മലബാറിലെ വനങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്ന മരങ്ങൾ മുഴുവൻ യാതൊരു ഭാക്കിണ്ടുവും കൂടാതെ വെട്ടിയഴിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. മരം കയററുമതി ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ലോകത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ കേന്ദ്രമെന്ന് പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള കല്ലായി അതിനുശേഷം പൊങ്ങിവന്നിട്ടില്ല. കല്ലായി ഇന്നു ആകപ്പാടെ നശിച്ചു കിടക്കുകയാണ്. അതിനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ ഗവർമ്മേണ്ടു ഇതുവരെയാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ ഫോറസ്റ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ രണ്ടായിരത്തിനും മൂവായിരത്തിനുമിടയിൽ വനസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ചു കേസുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. എനിക്ക് ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയാനുണ്ട്. ഇതെല്ലാം ചെറിയ ചെറിയ കുററങ്ങൾക്കായി പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരുടെ പേരിലും മററും എടുത്തിട്ടുള്ള കേസുകളാണ്. ലക്ഷക്കണക്കിനു ഉരുപ്പിക വിലപിടിച്ചുള്ള മരങ്ങൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ എത്രയോ കേസുകൾ ഗവർമ്മേണ്ട് അറിയാതെ പോയിട്ടുണ്ട്. ഏറനാട്ടു താലൂക്കിൽതന്നെ കരുളു എസ്റ്റേററിൽ അഞ്ചുലക്ഷത്തിലധികം ഉരുപ്പിക വിലപിടിച്ചുള്ള മരങ്ങൾ വ്യാജമായി മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ള കാര്യം ഗവർമ്മേണ്ടിൻെറ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനെ സംബന്ധിച്ചു അതിൻെറ ഒരു വകുപ്പു ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്ക് ഒരു നിവേദനം സമർപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ കേസിൽ അവിടത്തെ റെയിഞ്ചർ കൂടി ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ധാരാളം കൈക്കൂലി വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു കേൾവിയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ലക്ഷക്കണക്കിനു വിലപിടിച്ചുള്ള മരങ്ങൾ ജന്മിമാരും വലിയ കച്ചവടക്കാരും ഫോറസ്റ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിൻെറ നേരേ കണ്ണടച്ചിട്ട് കൃഷിക്കാരായ സാധുക്കൾ കമ്പു വെട്ടുകയോ ഇലപറിക്കുകയോ ചെയ്താൽ കേസെടുത്തു് അവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയാണ് ഇന്നത്തെ നടപ്പ്. മലബാറിലെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഈ നിയമംമൂലം ഗവർമ്മേണ്ടിനു കിട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അധികാരികൾ അതിനെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്താനനുവദിക്കാതെ വനങ്ങളെ വേണ്ട വിധത്തിൽ സംരക്ഷിക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

"പുനംകൃഷി സ്ഥലങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു വാക്കു പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. 1949 നു മുമ്പു മുതൽക്കേ പുനംകൃഷി ചെയ്തുവരുന്ന കൃഷിക്കാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഒരു വ്യവസ്ഥ ഈ ബില്ലിലുൾപ്പെടുത്താൻ സെലക്ട് കമ്മററിയിൽവച്ചു ഞങ്ങൾക്കു് സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ മരങ്ങളില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിചെയ്യുന്ന മററു് ആളുകളേയും ഈ നിയമത്തിൻെറ പേരിൽ പീഡിപ്പിക്കാനിടയാകരുതെന്നു എനിക്കു അപേക്ഷയുണ്ടു്. ഇതിനെ താൽക്കാലികമായ ഒരു നിയമമായി കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടു് മലബാറിലെ സ്വകാര്യവനങ്ങളെ മുഴുവൻ ഏറെറടുക്കാനുള്ള ഒരു നിയമം ഗവമ്മേണ്ടു് താമസിയാതെ കൊണ്ടുവരുമെന്നു് ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. ഇന്നു മലബാറിൽ മലകളുണ്ടെന്നല്ലാതെ അവിടെ കാടുകൾ കാണാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഗവമ്മേണ്ടു് ഏറെറടുക്കാൻ തയ്യാറുണ്ടെങ്കിൽ മുഴുവൻ വിലയും ഉടനെ കൊടുക്കാതെതന്നെ പത്തോ പതിനഞ്ചോ കൊല്ലംകൊണ്ടു കൊടുത്തുതീർക്കത്തക്ക ബോണ്ടുകൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടു ആ വനങ്ങളെ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു ഏറെറടുക്കാൻ സാധിക്കും. അതുമൂലം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൻെറ വിലപിടിച്ച ഒരു ദേശീയസമ്പത്തിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഗവമ്മേണ്ടിന്നു കഴിയും. അതിൻെറ ഒരു മുന്നോടിയായിട്ടുമാത്രം ഈ ബില്ലിനെ ഗവമ്മേണ്ടു് കണക്കാക്കണമെന്നു് എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ടു്."

* SRI R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, സെലക്ട് കമ്മിററിയിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും എൻെറവ്യക്തമായ അഭിപ്രായം ഈ ബില്ലു് ഈ നിലയിൽ പാസ്സാക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം നമ്മുടെ വനങ്ങൾ പരിപൂർണ്ണമായും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നാണു്. എന്തുകൊണ്ടു ഈ നിയമത്തേയും അതിലംഘിച്ചു മരങ്ങൾ മുറിച്ചെടുക്കാനുള്ള വഴുതുകൾ ജന്മിമാർ കാണുന്നുണ്ടായിരിക്കും. മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇന്നത്തെന്നെ തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആയിരക്കണക്കിനു് വന്നുകേറി മലബാറിലെ മലപ്രദേശങ്ങൾ വളരെയധികം വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു കൃഷിസ്ഥലങ്ങളായി മാററിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. നിലവിലുള്ള ഫാറസ്റ്റ് നിയമം ആ പ്രദേശങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അഴിമതിക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൈക്കൂലി വാങ്ങിക്കൊണ്ടും മററും മരങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിക്കാൻ അനുവദിച്ചതിൻെറ ഫലമായി അവിടത്തെ കാടുകളിൽ ഇന്നു വെറും മുളംകാടുകൾ മാത്രമെശേഷിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ളതാണു് പരമാർത്ഥം. ഈ പ്രവൃത്തി ഇപ്പോഴും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണു്. ഇതിനെ തടയുന്നതിന്നു ഒരു പുതിയ നിയമംതന്നെ ആവശ്യമായി വന്നേക്കാം. അതും താമസിയാതെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണെന്നു് ഗവമ്മേണ്ടിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തേക്കു്, ഈട്ടി മുതലായ വിലപിടിച്ച മരങ്ങൾ നമ്മുടെ വനങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു. അവയെല്ലാം വെട്ടി നശിപ്പിച്ചതിൻെറ ഫലമായി വളരെ ദയനീയമായ ഒരു കാഴ്ചയാണു് നാം ഇന്നവിടെ കാണുന്നതു്. ഏട്ടോ പത്തോ ഇഞ്ചു മാത്രം വണ്ണമുള്ള തടികൾ മാത്രമല്ല അതിൽ കുറഞ്ഞ വണ്ണമുള്ളവ തന്നേയും യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവും കൂടാതെ വെട്ടിനീക്കുന്നതു് കാണാൻ സാധിക്കും. കോടിക്കണക്കിന്നു ഉറുപ്പിക വരുമാനമുണ്ടാവാൻ സഹായിക്കുന്ന വനങ്ങൾ മുഴുവൻ നശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ആന, മാൻ മുതലായ കാട്ടുമൃഗങ്ങളും ഇതിൻെറ ഫലമായി നശിച്ചുപോകുന്നുണ്ടു്. ഇതിനെല്ലാം പരിഹാരമുണ്ടാക്കി നമ്മുടെ വനങ്ങളെ ശരിക്കു സംരക്ഷിക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂർ-ഭകാച്ചിയിൽ നിലവിലുള്ളപോലെ ഒരു നിയമം നമുക്കും സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വനങ്ങൾ മുഴുവൻ ഗവമ്മേണ്ടു് ഏറെറടുക്കുകയാണു് അതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം. ഗവമ്മേണ്ടു് എടുക്കുന്ന വനങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടെ എന്നു ചോദിച്ചേയ്ക്കും. പ്രതിഫലം കൊടുത്താലും ഗവമ്മേണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു നഷ്ടമുള്ള എപ്പാടല്ല. അങ്ങിനെ കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന തുക ഏതാനും കൊല്ലത്തെ ആദായം കൊണ്ടുതന്നെ ഈടാകുന്നതാണു്. ഈ വനങ്ങൾക്കു അത്ര വലിയ വിലയൊന്നും കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല. ഈ ബില്ലിനെ പിന്താങ്ങുന്നതോടുകൂടി താമസിയാതെതന്നെ ആ വിധത്തിലുള്ള ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഗവമ്മേണ്ടു് ഉടനെ നടപടികളെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

10-30 a.m. (At this stage Sri T. C. Narayanan Nambiar occupied the Chair.)

* SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தனிப்பட்ட காடுகளைப் பராமரிக்கும் மசோதா சபை முன்பு சமர்ப்

14th May 1954] [Sri V. Madanagopal]

பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சபையின் கவனத்திற்கு கடந்த காலத்திலும் சரி, தற்காலத்திலும் சரி எப்படி காடுகள் பெருமளவில் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"பொதுவாக நம் நாட்டில் காடுகளுக்கும், விவசாயத்திற்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமிருக்கிறது. காடுகளினால் தான் அதிக மழை உண்டாகிறது என்றும்கூடச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் காடுகள் பெருவாரியாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. யுத்தகாலத்தில் நிலக்கரிக்காக இவைகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கும்கூட காஸ் ப்ளான்ட் பஸ்களுக்காக கரி சுட்டு வியாபாரம் நடக்கும் முறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் யுத்த காலத்தில் இரும்பு, தகரம், தகடு போன்றவைகளின் விலை அதிகப்பட்டு விட்டதால் பெரும்பாலான பெரிய மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு பலகையாகவும், சட்டங்களாகவும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. அதோடு சமீப காலங்களில் பல காடுகள் அழிக்கப்பட்டு அங்கே தேயிலை, வாழை, ஆரஞ்சு போன்றவைகள் பயிரிடப்பட்டு வருகின்றன. மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலுள்ள காடுகள் பல இதைப் போல அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. பெரும்பாலான சர்க்கார் அதிகாரிகளும், கனம் மந்திரிகளும்கூட அடிக்கடி கொடைக்கானலுக்குப் போகிறார்கள். அங்கே போகும்பொழுது வேண்டுமானால் நான் சொல்லும் இடத்தையும் அவர்கள் போய் பார்க்கட்டும். கோடைக்கானலிலுள்ள ஸ்ரீ ஜெயராஜ் நாடார் என்பவருக்கு சொந்தமான நிறைய காடுகள் இருக்கின்றன. அவர் அந்தக் காடுகளில் நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கரை அழித்துவிட்டு வாழை, ஆரஞ்சு போன்றவைகளைப் பயிரிட்டு இருக்கிறார். இதுமாதிரியாக 150 ஏக்கரா, 200 ஏக்கரா பரப்புள்ள பிரம்மாண்டமான காடுகள் எல்லாம் சில வருஷங்களாகவே அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதைப்போலவே புளிய மரங்கள் பெரும்பாலும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. காரணம் புளியங்கரி அதிகச் சூடு கொடுக்குமாம். இன்றைக்கும் கூட பல இடங்களில் கரி சுட்டு அதனை ஹைதராபாத்திற்கு அனுப்பிவைக்கிறார்கள். மதுரை ஜில்லாவில் பல இடங்களில் இந்தக் கரி சுடும் தொழில் மிக விரிவாக நடைபெற்று வருகின்றது. நாளுக்கு நாள் புளி விலையும் விஷம் போல ஏறிக்கொண்டிருக்கிறதென்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். எந்த அளவுக்குக் காடுகள் அழிக்கப்பட்டதோ அந்த அளவுக்கு காடுகளை திரும்பவும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மிஞ்சி இருக்கும் காடுகளையும் அழிக்காமல் தடுக்க முடியவில்லை. மரங்கள் அழிக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே தான் நம் நாட்டில் பருவமழை சரியாகப் பெய்யவில்லையென்று நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த விவசாயிகளே சொல்லுகிறார்கள். விஞ்ஞானிகளும் அதையே சொல்லுகிறார்கள். காடுகளை எப்படி வளர்ப்பது என்பதைப்பற்றி பலர் பலவிதமான அபிப்ராயங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, 'அகப்பட்டதைச் சுருட்டடா ஆண்டியப்பா,' என்பதைப்போல இந்த ஜமீன்தார்கள் காடுகளை எல்லாம் அழித்து பணமாக்கிக்கொண்டார்கள். திருச்சி ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கடலூர் ஜமீன் போன்றவைகளில் இதுமாதிரியாக நடந்திருக்கின்றன. இந்தமாதிரியாக ஒரு பக்கத்தில் இருக்கும் காடுகள் எல்லாம் நாசமாக்கப்பட்டுவருகின்றன. மறு பக்கத்தில் காடுகளை வளர்ப்பது பற்றி பேசப்படுகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கும் காடுகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. மலைக்கு அருகாமையிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் அந்த மலைக்காட்டிற்குள் சென்று மருந்து மூலிகைகளையும் சுண்டைக்காய், பிரண்டை, தேன் போன்றவைகளையும் கொண்டுவந்து நான்கணா ஐந்தணாவிற்கு விற்றுப் பிழைப்பார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் அந்தமாதிரியாக மூலிகை பரிப்பதும் தடை செய்யப்படுகிறது. அதற்கும் ஒரு அணா, இரண்டணா வரி வசூலிக்கப்படுகிறது.

"திண்டுக்கல் தாலூக்காவில் இன்னும் ஜமீன் பிரதேசம் முழுவதும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஒரு கண்டிராக்டரிடம் ஒரு காடு முழுவதும் 500 ரூபாய்க்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அதைக்கொண்டு பத்தாயிரம், பதினையாயிரம் ரூபாய் வருமானம் அடைந்துவிடுகிறார்.

"அதைத்தவிர பசுந்தழை உரம் மிக மிக முக்கியமானது விவசாயிகளுக்கு. அந்தப் பசுந்தழை உரத்தைக் கூட வெட்டுவதற்கு அங்கேயுள்ள காட்டிலாகா அதிகாரிகள் அனுமதிப்பது கிடையாது. ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்காளாக இருந்தால் ஒரு சீட்டுக் கொடுத்தால் போதும். எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வெட்டிக்கொண்டு போகலாம். அதற்குக் காசே கிடையாது. இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை. இந்தக் காடுகளிலுள்ள பசுந்தழை உரம் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அதைத்தவிர மலையடிவாரத்தில் முன்பெல்லாம் வெள்ளாடுகள் மேய்ந்து வந்தன. இன்றைக்கு வெள்ளாடுகளை மேய்க்கக்கூடாது. அவைகளையெல்லாம் விற்றுவிடவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். ஏன் வெள்ளாடுகளை மேய்க்கக்கூடாது என்று கேட்டதற்கு அதன் வாயிலுள்ள உமிழ் நீரானது ஒரு முறை ஒரு செடியில் பட்டால் அது திரும்ப வளரவே வளராது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைத்தான் என்னால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. வெள்ளாட்டிற்குப் பதிலாக செம்மறியாடுகளை வாங்கச் சொல்லுகிறார்கள். வெள்ளாடுகள் பூண்டுகளையும், தழைகளையும் தின்னும். ஆனால் செம்மறியாடுகள் புல்லைத்தவிற வேறு எதையும் திங்காது. அந்த மலைப் பிரதேசத்தில் எங்கே புல்வெளிகள் இருக்கின்றன என்று நான் கேட்கிறேன். வெள்ளாடுகளை விற்றுவிட்டு செம்மறியாடுகளை வாங்குவது என்பது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத விஷயம். ஆகவே அங்கே வெள்ளாடுகளும் மேய்வதற்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு குறிப்பிட்ட பகுதியை ஒதுக்கவேண்டிய வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும்.

10-44 a.m. "அடுத்ததாக பூனம் பயிர்ச்செய்தல். மலையாளத்தில் பூனம் பயிர் என்பதை தமிழ் நாட்டில் புனல் பயிர் என்கிறோம். அதாவது இந்தப் புனல் காடுகளில் மாடுகட்டி உழுவதில்லை. மண் வெட்டியால் கொத்தி அல்லது குச்சியால் கீறி விதைகளைத் தெளித்துவிடுவார்கள். விளைந்த தானியத்தில் ஒரு பகுதி போக பாக்கியை விதைத்த விவசாயிகள் எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் சர்க்கார் காட்டு இலாக்கா அதிகாரிகள் இதைத் தடுத்து வருகிறார்கள்.

"இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து காடுகளைப் பராமரிக்கும்போது, அதனால் மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை உண்டாகுமோ அவ்வளவும் உண்டாகுமாறு செய்யவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். முதன் முதலாக ஜமீன்தார்களுக்கு எல்லாம் காடுகளை அழிக்கக்கூடாதென்று உத்திரவு போட்டாகவேண்டும்.

"இதைத் தவிர ரோடு ஓரங்களிலுள்ள மரங்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. இன்றைக்கு அவைகள் எல்லாம் மொட்டையாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள நிலக்காரர்களுக்கு அவைகள் பட்டா செய்யப்படவேண்டுமென்ற யோசனை மிகவும் நல்லது. அப்பொழுது தான் அந்த மரங்கள் சரியான முறையில் பாதுகாக்கப்படும். புதிய மரங்களையும் அவர்கள் நட ஆரம்பிப்பார்கள்.

"ஜமீன் பிராந்தியங்களிலுள்ள காடுகளினாலும் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு, பல அனுகூலங்கள் உண்டாகுமாறு இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும். கடைசியாக நான் சொல்வது என்னவென்றால் புது காடுகளை உண்டுபண்ணுவதைப்போலவே இருக்கும் பழங்காடுகளைப் பராமரிக்கவும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*** SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** :—"മിസ്റ്റർ ചെയർമാൻ, സർ, മലബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിപ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണിതു്. 5,802 ചതുരശ്രമൈലാണ് മലബാറിൻെറ ആകെ വിസ്തീർണ്ണം. അതിൽ രണ്ടായിരം ചതുരശ്രമൈലും വനങ്ങളാണെന്നു കാണുന്നു. ഇത്ര വമ്പിച്ച ഒരു വനസമ്പത്തു നമുക്കുള്ളപ്പോൾ അതിനെ എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കണമെന്നും അതിൽനിന്നു എങ്ങനെ നമ്മുടെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ ഗവർമ്മേണ്ടിണ്ടിന്ന് യാതൊരു നോട്ടവുമില്ലെ

14th May 1954] [Sri K. Madhavan Nambiar]

ന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. വനമഹോത്സവത്തിന്റെ പേരിൽ ഗവൺമെണ്ട് എത്രയോ ലക്ഷം ഉറുപ്പിക വ്യർത്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ എന്താണ് ഫലം ? ആ പണം നമ്മുടെ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ചെലവാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ വമ്പിച്ച ഒരാദായം ഗവൺമെണ്ടിനു വനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുമായിരുന്നു. നിലവിലുള്ള ആക്ടോ, ഈ ഭേദഗതിയോ മലബാറിലെ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ പര്യാപ്തമല്ല. കാരണം ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കി കടലാസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടുമാത്രം മലബാറിലെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ തന്നെ ചില നിയമങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. ആ നിയമങ്ങൾ തന്നെയും വേണ്ടവിധം പ്രയോഗത്തിലുള്ളതായി എനിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കാടുകളിൽനിന്നു മരംമുറിക്കണമെങ്കിൽ ലൈസൻസ് വാങ്ങണമെന്നു നിയമമുണ്ട്. പക്ഷെ ഒരു മുതലാളി ലൈസൻസ് എടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അയാളുടെ പേരും പറഞ്ഞ് ആർക്കും എത്ര തടി വേണമെങ്കിലും മുറിക്കാം എന്നുള്ള ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്നു കാണുന്നത്. ലൈസൻസ് ഇല്ലാതെ തന്നെ എത്രയോ മരങ്ങൾ മുറിച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കറിയാം. പാവങ്ങൾ പുനംകൊത്തുകയോ പച്ചില പറിക്കുകയോ അതുപോലുള്ള മറേറതെങ്കിലുമൊ ചെയ്താൽ ഗവൺമെണ്ട് അതു വളരെ ഗൌരവമായിട്ടു കേസാക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത്തരത്തിൽ വമ്പിച്ച തടി മോഷണങ്ങൾ നടന്നതു ഗവൺമെണ്ട് അറിഞ്ഞ ഭാവംപോലും കാണുന്നില്ല. കോട്ടയം താലൂക്കിൽ മണത്തണ അംശത്തിൽ ഒകൊട്ടിയൂർ ദേവസ്വം വക ഇത്തരം തടി മുറിച്ചെടുത്ത സ്ഥലത്തു പുനംകൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു ഇന്നു എത്രയോ കേസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. അടുത്ത അവസരത്തിൽ ബഹു: മന്ത്രി ശ്രീ ഭക്തവത്സലം തലശ്ശേരി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ നാലുതു നാഴികകൾനടയായി വന്ന ആ കൃഷിക്കാർ അവരുടെ മേലുള്ള കേസുകൾ പിൻവലിക്കണമെന്നു മന്ത്രിയുടെ മുമ്പിൽ നിവേദനം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്മേൽ മന്ത്രി എന്തു നടപടി എടുത്തു എന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും ആ കേസുകൾ ഉടനടി പിൻവലിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സംകാര്യവനങ്ങൾ ഗവൺമെണ്ട് ഏറെറടുക്കുകയും മരങ്ങൾ കണ്ടുമാനം വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനെ കർശനമായി തടയുകയും ചെയ്യില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വനങ്ങൾ നാമാവശേഷമായിത്തീരുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. പണ്ടുപണ്ടു പുനംകൊത്തിയിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ആ കൃഷിക്കാർക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതു വളരെ സഹായകമായിരിക്കും. മരങ്ങൾ മുറിച്ചുമാററിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതിയ തൈകൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. വനസംരക്ഷണത്തിനു ആരുംതന്നെ എതിരല്ല. എന്നാൽ അതു ജനദ്രോഹവമല്ലാത്തവിധത്തിലും ഗവൺമെണ്ടിനു ലാഭവും നാട്ടിനു നന്മയും ഉണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിലും നിർവ്വഹിക്കണമെന്നു മാത്രമാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. താമസിയാതെന്നെ വനങ്ങളുടെ ശരിയായ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ വ്യാപകമായ ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരാൻ ഗവൺമെണ്ട് തയ്യാറാകണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയാണു.''

SRI K. S. LAKSHMIPATHY NAICKER :—"*കനം ചേർമൻ അവർകളേ, തണിപ്പട്ട കാടുകളിൻ നലനെപ് പാതുകാക്കവേണ്ടുമെന്റു ചർക്കാർ ഇന്റു ഒരു മചോതാവൈക് കൊണ്ടുവന്തിരുക്കിറതു. അതൈപ്പറ്റി ചില മുക്കിയമാന അംചങ്കളൈച് ചൊല്ലിക്കൊള്ള ആചൈപ്പടുകിറേൻ. മുന്നുൾ മതുരൈ ജില്ലാവിലും, തിരുച്ചി ജില്ലാവിലും, ഇന്നുമ്പ് മറ്റ ജില്ലാക്കളിലും ചിറ്ചില ഇടങ്കളിൽ വനങ്കൾ താനുകവേ വളർന്തു മികവും അതികപ്പടിയാന വിറകുകളും, കട്ടിടങ്കളുക്കു വേണ്ടിയ നല്ല തേക്കു മരങ്കളും കിടൈത്തുക്കൊണ്ടിരുന്തന. ആനാൽ നെടുങ്കാലമാക വളർന്തുകൊണ്ടു വന്ത മരങ്കൾ, കടന്ത 10 വരുഷ കാലത്തിലേ പൂരാവും വെട്ടപ്പട്ടു കൊഞ്ചം കൊഞ്ചമാക കുറൈന്തു, ഇന്റു കാടുകളേ അഴിന്തു പോകക്കൂടിയ നിലൈമൈയിൽ ഇരുന്തുകൊണ്ടിരുക്കിറതു. അതൻ കാരണമാകത്താൻ പരുവ മഴൈയും അതികമാകപ് പെയ്യാമൽ ഇരുക്കിറതു.*

"*ഇതറ്കു മുന്നുൾ ജമീൻതാരി ഒഴിപ്പു മചോതാ കൊണ്ടു വരപ്പട്ടപോതു ഇതനുൾ പല ജമീന്താർകൾ പാതിക്കപ്പടുവതൈ മുന്നുലേ അറിന്തുകൊണ്ടു, അതു മചോതാവാക കൊണ്ടുവരുവതറ്കു മുന്നുൾ അവർകൾ കൊടുക്കും നഷ്ട ഈട്ടുക്കു മേൽ ലാപത്തൈ എടുത്തുക്കൊള്ള വേണ്ടുമെന്റു നിനൈത്തു അവർകൾ വചമിരുന്ത വനങ്കളെയെല്ലാം*

[Sri K. S. Lakshmipathy Naicker] [14th May 1954

அழித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் சிலர் ஹைகோர்ட்டிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் 'ரிட்' வாங்கி இருக்கக்கூடிய ஜமீந்தார்கள், மரங்களை வெட்டுவதனால் அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கிறது என்ற நோக்கத்தோடு, இன்னும் மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அவைகளை நிறுத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அவர்களிடத்திலே **Proprietary Forest** ஆக இருந்தவைகளை சர்க்காருடைய வனங்களைப் பாதுகாக்கும் திட்டத்தின்கீழ் அவைகள் பூராவும் சர்க்காருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை சர்க்கார் எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று ஒரு நல்ல நடைமுறையில் தீர ஆலோசித்து, அவைகளை அதிகப்படி அழிக்காமல் எவ்வளவு தூரம் காப்பாற்ற முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் காப்பதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை செய்து அதற்கானசட்டங்களை நிறைவேற்றும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

lu-f0 a.m

"முக்கியமாக இந்த வனங்களிலிருந்து நிலங்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய பசுந்தழை உரங்கள், ஆடுமாடுகள் போன்ற கால் நடைகளுக்கு தீவனம் முதலியவைகள் கிடைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக கிடைக்கும்படி யோசனை செய்து, அதற்கான முறையை கையாள வேண்டும். முக்கியமாக நஞ்சை விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் வனங்களில் கிடைக்கும் பசுந்தழை உரங்களையே தங்களுடைய நிலங்களுக்கு உரமாக உபயோகித்து வந்தனர். இப்போது அந்த வனங்களெல்லாம் ஒருசில நிலச்சுவான்தார்களுடைய கெட்ட எண்ணத்தினால் அழிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன.

"சில மலைப் பிரதேசங்களை அங்கு வாழ்கின்ற வெள்ளாடுகள் அழித்து வருகின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஆடுகள், தழைகளைக் கடிப்பதால் அதன் மூலம் மரங்கள் பட்டுப் போகின்றன என்று எனக்கு முன்பு பேசின் ஸ்ரீ மதனகோபால் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது ஒரு விதத்தில் உண்மையே என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் திருச்சி போன்ற ஜில்லாக்களில் **Proprietary Forest** வைத்திருந்தவர்கள், தங்களுடைய லாபத்திற்காக வனங்களில் உள்ள மரங்களை யெல்லாம் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது சில ஜில்லாக்களில் அரசாங்கத்தின் காட்டிலாக்காவால் எடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அப்படி எடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள காடுகள் பொது மக்களுக்கு உபயோகப்படும் விதத்திலோ, ஆடுமாடுகள் மேய்ப்பதற்கோ தருணங்கள் கொடுப்பதில்லை. அதிலும் முக்கியமாக வெள்ளாடுகளை மேய்ப்பதற்கு அறவே ஆட்சேபிக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் வனங்களையெல்லாம் சர்க்காரே தங்களுடைய மேற்பார்வையில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு பகுதியை வெள்ளாடு மேய்வதற்கு ஏற்படுத்திவிட்டால் நல்லது. நமது மாகணத்திலே கால்நடைகள் உற்பத்தி செய்வதை முக்கியமாக கவனிக்கும் எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமேயானால், அதற்காக தனியாக ஒரு இடத்தை ஒதுக்கி அதுவரையில் அனுமதி கொடுத்தால், விவசாயிகளுக்கும் கால்நடைக்கும் முக்கியமான உதவி செய்தவர்களாவார்கள். வெள்ளாடுகள் வளர்ந்தால், விவசாயிகளின் ஜீவனத்திற்கு பேருதவியாக இருக்கும். சர்க்கார் நினைப்பதுபோல் வெள்ளாடு மேய்ந்தால், மரங்கள் உற்பத்தி குறையும் என்பது உண்மை என்பதை அனைவரும் அறிவர்; அது உண்மை என்பதை நானும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக வெள்ளாடுகள் வளர்க்காது போனால் லாபம் இருக்காது. அவைகள் மூலம் உரங்களும் கிடைக்காமல் போய்விடும். மேலும் சென்னை மாகாணத்திலே இப்பொழுது ஆடுகள் அபிவிருத்தித் திட்டம் **Goat Development Scheme** கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆங்காங்குள்ள காடுகளில் ஆடுமாடுகள் மேய்வதற்காக ஒரு தனி இடத்தை ஒதுக்குவதோடு, அதன் மூலம் மரங்கள் அழிவதைக் குறைப்பதற்கு மேலும் மரங்களை வளர்ப்பதற்காக திட்டங்களைச் செய்தால் வனங்களை நல்ல முறையில் காப்பாற்ற முடியும். இம்மாதிரி முன்னேற்றமான காரியங்களைச் செய்யாவிட்டால் வனங்கள் பூராவும் இன்னும் கொஞ்ச காலததில் அழிந்துபோய்விடும். இம்மாதிரியான பல முறைகளையும் கையாள வேண்டுமென்று சொல்லிக்

14th May 1954] [Sri K. S. Lakshmipathy Naicker]

கொண்டு, ஏற்கனவே வனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்கும் வனங்களையும் (Private Forest) சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், தனிப்பட்டவர் விட்டுவைத்தால் மிகவும் கெடுதல் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, சர்க்கார் நல்ல முறையிலே வனங்களை பாதுகாக்க சட்டங்கள் இயற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

SRI P. KANDASAMY GOUNDER :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 100 வருஷங்களுக்கு முன்னால் சர்க்கார் பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் மரங்களை விருத்தி செய்தும் இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட எல்லாக் காடுகளையும் விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான்கு வெள்ளாடுகள், 50 ஏக்கர் நிலங்களிலுள்ள மரங்களை அழித்துவிடும் என்று சொல்லுவார்கள். இந்த ஆடுகளால் அழிந்துவிடும் என்று சொல்வது உண்மை. முன்பு காடுகளில் கால்நடைகளுக்கு தண்ணீர் குடிப்பதற்கு சரியான வசதி கிடையாது. பல காடுகளில் ஏரிகள் பாழடைந்து போயிருக்கின்றன. சீர்கேடான நிலைமையில் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. தோப்புகளுக்கு அருகில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. இவைகளை ரிப்பேர் செய்தால் தண்ணீர் அதிகமாவதற்கு வழி இருக்கும். அதனால் கால்நடைகளுக்கு அதிக பலன் ஏற்படும். கால்நடைகள் இப்பொழுது வெளியே சென்று தழைகளைத் தின்றுவிட்டு பக்கத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காததினால் மாலை நேரத்தில் வீட்டிற்கு வந்துதான் தண்ணீர் குடிக்கின்றன.

" இவ்விதமாக ஏரிகளும், குளங்களும் தூர்ந்து போய் இருப்பதினாலும் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருப்பதினாலும் கால்நடைகளுக்கு தண்ணீர் கிடைக்காமல் தவிக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. பல கிணறுகள் ரிப்பேர் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒரு ரிசர்வு காட்டில் நல்ல கால்நடைகளை மெய்வதற்காக அதிகமான வரியைப்போட்டு அந்தப் பணத்தை காட்டின் அபிவிருத்திக்கு ஒதுக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இன்னும் அதிகபுல் வளரும்படி செய்து, கால்நடைகளை மேய்ப்பதற்காக வசதி செய்யும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தவிர ரிசர்வ் காடுகளில் சில இடங்களில்தான் கூப் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராம பக்கத்திலும் 10, 15 ஏக்கர் நிலங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு ஏரியின் பாய்ச்சலின் கீழ் அந்த நிலங்கள் வரும். தவிர, ஜாதி மரங்கள் வைத்து பயிர் செய்தால் காடுகள் வளர்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இப்போது இருக்கும் மரங்கள் மிகவும் பழமையாக இருப்பதால் இப்பேர்ப்பட்ட இடங்களில் மரங்களுக்கு வரிகள் வேண்டியதில்லை. பொதுவாக காடுகளில் விளைவதற்கு சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டு என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, as a Member of the Select Committee, I had an opportunity to discuss the provisions of the Bill there and I do not want to say much now. But some important development has taken place since the meetings of the Select Committee came to a close. We all agreed to the following provision to be included in the Bill :—

'Nothing in this clause shall be deemed to apply to any land which was brought under fugitive or other cultivation prior to the 14th December 1949 by an owner or any person claiming under him.'

When we discussed this provision in the Select Committee, we wanted to see that lands under fugitive cultivation, that is, traditional lands, were exempted from the operation of this Bill. Now, on a comprehensive survey of some of the forest regions, I understand that there are thousands of acres of nanja lands, not even

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [14th May 1954

punja lands, in the middle of the forests. I do not know whether this provision will apply to them also. Otherwise, it will be a sin, and I am using the word 'sin' consciously, as far as Malabar is concerned. There is a great food deficit so far as Malabar is concerned and the Government have always been saying that it is a liability on them as far as food supply is concerned. In one village alone in Nilambur 170,240 acres of waste and arable forest lands are there under the Nilambur Palace. They have some 400 square miles of forest area. As far as my experience goes, and according to a recent survey which was made it was found that 15,000 acres can be cultivated. I had a discussion on this subject with the Hon. Minister for Forests who had been to our region recently. He also enquired into the matter and it seems that the Forest Department officers have also apprised the Hon. Minister of the fact that there are such lands. As far as the Nilambur and other suburban areas are concerned, I wish to draw the attention of the Hon. Minister to the urgent necessity for taking drastic steps to see that the lands are brought under cultivation without prejudice to the preservation of the forests in our country. In the following villages, there are lands which could very easily be brought under cultivation :—Poolappadam, Vallimittam, Vandakkinpotti, Chathamangalam Poil, Chambankolli, Marutha, Mamankara, Vallakkatta, Manalpadam, Churulipatti, Erumannunde, etc. These are places of that kind in Nilambur alone apart from other areas in other taluks. In this connection, I wish to state that even in the Preamble of the old 1949 Act, it was stated that pending a comprehensive Bill, that Act was brought and placed on the Statute book. Some five or six years have passed and the Government have not taken any step to bring forward such a comprehensive legislation. I wish to take this opportunity to point out that the forest wealth in our State, especially in Malabar, is a most important national wealth.

11 a.m.

"Sir, I think there is some confusion or misunderstanding with regard to the Communist Party's stand. I am obliged to refer to this matter, because, very recently when I had an opportunity to discuss this matter with some of the high officials of the Revenue Department, I was told that there was some confusion and misunderstanding in the matter. That is why I thought that I must take this opportunity to clear that confusion and misunderstanding and to show that the Communists are not at all against the preservation of forests. As a matter of fact, we want the preservation of forests. Our complaint is that the officers of the Forest Department are not enforcing this Act efficiently. When a big landowner or janmi or some other rich persons cut away hundreds and thousands of trees, these officers of the Department do not intervene and stop it. These people may have a licence for cutting 50 or 100 trees, but in actual practice they will be cutting 500 or 1000 trees and no action is taken against them. I can quote number of such instances where such rich persons who cut away thousands of trees are let off and no action is taken against them whereas a poor kisan for cutting a few branches even, is punished. When a poor

14th May 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

cultivator, or kisan, who might have taken a lease for collecting green manure, cuts away some branches, he is asked to pay for it. Very recently, some dead trees were taken by some peasants to construct a school building. They were charged. On the other hand some Hajees in Irikkoor, Baliapatam and Payyanur firkas—I do not know their names—cut away hundreds of trees, but no charge was made in their case. If the Hon. Minister wants, I am prepared to give facts and figures. Last time, when this matter was discussed hon. Member Sri Krishna Ayyar gave some facts and figures. There is a proverb in Malayalam.

'കടുക് പോകുന്ന ദിക്ക് അടച്ച് ആന പോകുന്ന ഇടം തുറന്നിടുക.'

It means that a hole of the size of a mustard is being closed whereas a big hole through which an elephant could go is kept open. The officers of the department say that they want to be very strict in implementig the provisions of the Act but at the same time by receiving some money—I won't call it bribe as they are also suffering a lot—they let off big people and punish only the poor people. If it will not offend anybody and if it is parliamentary, I should say that we find this 'Kumbakonam' going on. I only wish to request the Government that they must instruct their officers in the department to strictly enforce the provisions of the Act without showing any distinction between rich and poor. I think there is a provision in the Act according to which private landlords are required to submit a scheme to the Forest Department as to where they will be cutting away the trees. Most of the landlords are not submitting these schemes. Even when some of them submit these schemes, they do not act according to that scheme, thinking that the scheme submitted to the department will not be scrutinised.

"I hope the Hon. Minister will see that the cases filed against the poor peasants who were tempted to cultivate some of the lands, as mentioned by me previously, are withdrawn and permitted to cultivate the lands of course without prejudicing the enforcement of the provisions of the Preservation of Private Forests Act. I again express my hope that this will be done."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, Malabar is noted for its rich forest wealth and the hon. Member Sri Narayana Kurup took a legitimate pride in saying that Nilambur is noted for its timber and the ships built of that timber stands for longer time, namely, thrice the period for which the ships built of other timber will last. He referred to the plying of such ships in the river Thames and all that. In Malabar, the best forests are somehow owned by private people. Therefore, it has become necessary to preserve them against exploitation. Owing to the peculiar law prevailing there and for other reasons, the joint-owners make the best of the situation. They want to make easy money by selling these trees. There is also a tendency to resort to fugitive cultivation on account of the great pressure on land. There is large-scale indiscriminate fugitive cultivation. Certain lacuna in the existing Act makes them get over the provision which is meant for preserving the forests. When a piece of

land exceeding 100 acres is in the possession of joint-owners, each owner tries to get over the rule by reducing the limit of 100 acres by tilling a patch of land or by taking advantage of streams or rocks in between two acres. In this manner, exploitation takes place to a very large extent and large tracts of forest areas are destroyed. In order to help our friends living in Malabar and in order to see that they are able to retain their forest wealth, this Bill has been brought forward.

11-10 a.m. " Sir, mention was made about the forests elsewhere. The hon. Member representing Dindigul said that a number of avenue trees were destroyed indiscriminately for charcoal and other purposes. Yes, it is so. That is why the Government are very keen in taking steps to preserve them as far as possible. In this connection, I may give an instance.

" Sir, in the State of Kashmir, forest trees as well as the avenue trees are very well preserved. In fact, when I was there a few years ago, I was much impressed by the very fine condition in which the avenue trees were kept there. I asked them how it was possible to maintain them in such a condition and I was told that a grandfather or a great grandfather of the existing Sardar-I Riyasat made it a rule that if anybody cut a tree or a branch of a tree, the punishment would be that his hand would be cut off. So, people were so much afraid of the drastic punishment that nobody would cut a tree or a branch and they told me that that was the reason why the avenue trees there were in such a good condition.

"Mention was also made about goats. It was said that goats are considered to be great enemies of forest growth and it was also mentioned that saliva of the goat had the quality of killing the shoots and all that. Whether the saliva of the goat produces any such effect or not, I know that goats are the greatest enemies of forest growth. I read sometime back that Hitler in Germany, he being an autocrat, made an order that all goats be exterminated and as a matter of fact, the order was carried out and that was why after that, the forests in Germany were well preserved. If I am also an autocrat here, I can do so. But I am not an autocrat and I have to conform to democratic ways of controlling these illicit cuttings of trees.

" Sir, Government in addition to having recourse to these enactments, also have taken up the question of increasing the planting of trees and that is why every year we are conducting the Vana Mahotsava when lakhs of trees are planted. Though it has not yielded results to the extent expected, there is some good return and if all hon. Members co-operate and if villagers co-operate, then that can be a complete success.

" Then it was complained, ' what is the use of bringing in piecemeal legislations now and then ; you must tackle the problem as a whole.' Yes, Government do contemplate tackling the problem as a whole and a comprehensive Bill relating to Forests is

14th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

under consideration and it will be taken up very soon. Therefore, hon. Members need not think that Government are not paying enough attention to this problem which affects, as was said, agriculture. We are interested in the preservation of the forests of the State and everything necessary will be done. Therefore, I submit that this Bill may be taken into consideration and passed."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953 (L.A. Bill No. 23 of 1953), be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" The motion is that clause 2 do stand part of the Bill. The hon. Member Sri K. P. Gopalan may move his amendment, and speak on it, as there is only one amendment."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' *In the explanation under sub-clause (a)*, for *the figures, letters and word* " *ECth November* 1949 ", substitute *the figures, letters and word* " *14th May* 1954 ".'

Sir, as far as this amendment is concerned, I request the Hon. Minister for Revenue to consider this question most sympathetically. The Select Committee agreed that the peasants, who have cultivated the forest lands belonging to private land owners up to 14th November 1949, will be given the lands for cultivation. Sir, after 1949, so many landlords—I do not know whether they knew of the coming Act or not—had given many acres for cultivation and many peasants have also cultivated. Those lands will come within the meaning of ' forest '. If this Bill is passed, so many peasants will have to be evicted and those small peasants will lose their livelihood. That is why, Sir, I have brought this amendment before this House. Sir, I request the Hon. Revenue Minister to accept this amendment without further consideration for, if this amendment is accepted, Government will not be going against their own policy.

" Sir, I have seen in Malabar, especially in Ezurumala and other places, many peasants are asked to vacate their lands. In Malabar, cases against hundreds of peasants have been launched for cultivating the lands in forest areas. So, if this amendment is accepted, it will be a great boon for them and I am sure that the landlords in Malabar will not oppose this, because they will get rent from them. The only thing which the Government should do is that they should give sanction for cultivation of those lands. I am not against the intention of Government that forests should be preserved and that forest wealth should also be increased. As has been stated by the Hon. Revenue Minister, since the Government are going to bring in a comprehensive

measure, I suggest that Malabar Government may take over the many acres of forests now owned by private landlords. In Travancore–Cochin forests wholly belong to the Government and from those forests they derive very good income. The Government preserve them and increase their income. Our Government can also profit by similar methods.

"Sir, as far as Malabar is concerned, it is common knowledge that private owners and landlords of private forests do not help the peasants. I have seen that hundreds of women who earn their livelihood by collecting green leaves for use as manure and for selling to peasants as such, are forbidden by these landlords and many women are unemployed on account of this.

"Sir, I need not speak much on this subject and it is a very simple amendment which I have moved. It will never go against the spirit of the Bill itself. So, I request the Hon. Minister to accept this simple amendment and save hundreds of peasants who are cultivating even after 1949 many acres of land in Malabar. With these words, I commend my amendment for the acceptance of the Government."

The amendment was duly seconded.

11-20 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, we would have been glad to give not only the powers under this Amending Bill, but much more to the Government. Let us not be misunderstood that we are not optimistic about the results. After all, this Bill, as stated by the Hon. Revenue Minister, is intended only to cure some defects which have been found out when prosecutions were launched in certain cases. There are extensive forests in Malabar. Though the amendment comes under the purview of the Madras Preservation of Private Forests Act, it is based on the working of the Act, as I just now observed, in those areas. Sir, it is well known that this Act is more honoured in its breach than in its observance.

"If this Act is applied to certain forests, then certain things follow. He cannot alienate the land. He cannot cut down trees of certain girth and he cannot do anything which will destroy the forest wealth. But what is now going on? Waste is being committed by persons burning young trees for charcoal. If you pay something to the forest officer he will allow you to cut a large number of trees. They are converted into charcoal. If the Hon. Minister will stand by the roadside and watch, he will find in the evening a procession of people carrying charcoal on their heads. This is one of the ways in which the laws are not observed. Then there are people who take up contracts of private forests in certain areas adjoining the Government reserve forests. Of course, reserve forests are there in Malabar also. The result is that the contractors cut and remove trees not only in that area but from a substantial portion of the reserve forests adjoining that area. You will be surprised at the way petty timber merchants in Nilambur become

14th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

millionaires in no time. It is not as though they have come across a treasure trove. It is due to their indiscriminate cutting of trees in private forests as well as in Government reserve forests. Therefore, I am so sceptical about the results of the working of the Act. Of course charges of inefficiency and corruption have been levelled against Government officials before on the floor of this House. But I am sure in this respect some of the officials of the Forest Department will top the list, if we make an enquiry in this regard. It is well known that this Department requires very careful supervision because it gives room for corruption to be practised in such an easy way. Therefore, I wish that the amendment is accepted and that the Act is worked in its true spirit so that its objective may be achieved."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I oppose the amendment. It is after great deliberation at the Select Committee stage that we decided the date of 14th December 1949 because at the time the ryots had had ample notice of the law that was coming. So, there cannot be any excuse on their part that they have been taken unawares. Now my friend, Mr. Gopalan, wants it to be altered as 1954. That means we will not be able to preserve the forests to any appreciable extent. Fugitive cultivation was going on very rapidly and as hon. Members have pointed out, it was not quite possible to control it. Now there is a provision whereby the Collector can issue permits for such cultivation if it will not prejudice the growth of forests. Wherever it will be conducive to the growth of forests and where it will not interfere with it in an adverse way, there cannot be much of a grievance. So, I see no reason why I should accept the amendment."

SRI K. P. GOPALAN :—" I want to know from the Hon. the Minister for Revenue, whether the Government, if the Collector has got the power to permit such cultivation, will take a sympathetic view of the case and make a liberal use of the provision. If so, I am prepared to withdraw my amendment."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Government will certainly take a sympathetic view of the case subject to this proviso that we are very anxious to preserve good forests with the help of hon. Members themselves."

SRI K. P. GOPALAN :—" I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

[14th May 1954

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" The amendment given notice of by Mr. K. Parthasarathi, i.e., to add a new clause at the end of clause 3, namely :—

" 3-A. In section 3, sub-section (2) of the principal Act after the word ' implements ' *add* the words ' for gathering green manure ' Seeks to enlarge the scope of the Bill since he wants the original Act to be amended. It is out of order. He can speak on the clause, if he wants."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, when the Select Committee was constituted, Members from Malabar and South Kanara were alone made members of it. Some time later, I became a Member of this House and I suggested that it was not a problem for Malabar or the West Coast alone but that it applied to other areas also. In fact a good portion of my own constituency has private forests in it to which the principal Act in this case is made applicable. There is practical difficulty in working this Act and, therefore, I suggested on a former occasion that suitable amendments might be brought in to the main Act itself. But I regret to find that the Select Committee has not gone into this question. This is a problem peculiar to my area. Agriculturists living adjacent to private forests had the customary right to remove green manure from the forests. They were permitted to remove green manure by headloads and cartloads. This right was exercised by agriculturists living within a radius of a few miles. Under the principal Act, there is a provision permitting people living even at a distance of 10 or 15 miles from the forest area to remove dead or fallen trees from the forests and also to acquire forest produce for making agricultural implements. But there is no provision in the Bill for the removal of green manure. In the rules framed under the Act, there is provision for removing green manure only in headloads. But in actual working, hon. Members who have experience of agricultural operations, will find that it is impossible to remove green manure in headloads if people live at a distance of five or six miles. That is the practical difficulty. It becomes imperatively necessary, therefore, that facilities should be given to take green manure in cartloads. Unless they are permitted to take it in cartloads it will be impossible for them to carry on agricultural operations. The saving provision here is not going to be of practical benefit to them. When we want that incentive should be given to increase food production, I fail to see how this restriction on the removal of green manure from private forests will increase food production. I would, therefore, request the Hon. the Minister to see that a suitable provision is brought in at least to the rules so as to substitute headloads by cartloads. I expected such an amendment to be introduced to this clause itself which seeks to amend section 3 of the principal Act. We do not have any such amendment now. Therefore, I would request him to have the rules at least amended in the way I have suggested."

14th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" In the first place, I want the hon. Member to understand that conditions in Malabar are quite different from conditions in South Arcot. The manner in which cultivation is done there is quite different and the green manure that is referred to here is not to be seen in those forests, because forests in Malabar are thick and dense.

" Again, Sir, this question of giving permit for taking green manure from the forests of private persons should be given by the owner of the forests."

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

Clause 4 was put and carried. 11-30 a.m.

Clause 1.

Clause 1 was put and carried.

PREAMBLE.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' *That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953, be passed into law.*' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953, be passed into law.' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" At the third reading of this Bill, I would only make a request which I made already in discussing the merits and demerits of this Bill. The previous enactments contained many loopholes and from every section of the people, there have been complaints against the administration of forests laws and against the Forest Department. This complaint has been there for a very long time. I would earnestly request the Hon. Minister in charge of Forests to see to it that this enactment is strictly enforced, of course not to the detriment of the people and against their legitimate requirements. Let the Hon. the Minister for Forests see to it that those who evade the provisions of this law are punished and let him see to it that the provisions of this Bill are enforced in such a way so as to serve the real purpose enunciated in the Bill."

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" മിസ്റ്റർ:സ്പീക്കർ, സർ, ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നു. വനസംരക്ഷണനിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്ന് ഇന്ന് ഓരോ താലൂക്കിലും ഓരോ റെയിഞ്ചരും രണ്ടോ മൂന്നോ ഫാറസ്റ്ററന്മാരുമാണുള്ളത്. ഇവർക്ക് മുന്നൂറും നാന്നൂറും ചതുരശ്ര നാഴിക വനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ട ചുമതലയാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. മരങ്ങൾ ആരെങ്കിലും മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടോ എന്നും ഭൂമി ആരെങ്കിലും കയ്യേറ

ന്നണ്ടോ എന്നും മററും അന്വേഷിക്കേണ്ടതു്. ഇവരുടെ ചുമതലയാണു്. അവർക്കു കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളമാണെങ്കിൽ വളരെ കുറവുമാണു്. അവരുടെ ട്രാവലിങ്ങ് അലവൻസ് ക്ലിപ്തമാണു്. അവർക്കു എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും എത്തുന്നതിന്നും വനസംരക്ഷണം ശരിയായി നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ നിയമം പാസ്സാക്കാൻ പോവുകയാണു. ഇതോടുകൂടിത്തന്നെ ഇക്കാര്യവും കൂടി ഗവർമ്മേണ്ടു് ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു് എനിക്കു അവസാനമായി ഒരപേക്ഷയുണ്ടു്.''

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' Sir, this is a question of administrative detail. I will look into it. What is most needed is the co-operation from hon. Members belonging to that block. I hear a certain number of inroads, from the neighbouring State, on these forests had taken place. So I would request hon. Members hailing from that side to take care against such invasions. The preservation of these forests depends so much upon the co-operation we get from hon. Members belonging to that block.''

MR. SPEAKER :—'' The question is—

' That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1953, be passed into law.' ''

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(3) THE MADRAS PROPRIETARY ESTATES VILLAGE SERVICE AND HEREDITARY VILLAGE OFFICES (AMENDMENT) BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—'' Sir, I move—

' That the Madras Proprietary Estates Village Service and Hereditary Village Offices (Amendment) Bill", 1954, be taken into consideration at once.'

'' Sir, the object of the Bill is this. No doubt the administration is now being carried on without the necessity of this Bill. But we want to regularize the procedure. In the case of enquiry of these village officers, whenever they have done any wrong or have infringed the rules, they are suspended from service just as the other officers of other departments who infringe the rules are punished. But there is no exact provision in the previous Acts concerned specifying the mode of punishment. By this Bill we want to take the power, viz., that pending enquiry against any village officer, Government will have the power to suspend him when the enquiry is going on.''

MR. SPEAKER :—'' Motion moved—

' That the Madras Proprietary Estates Village Service and Hereditary Village Offices (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

'' I want to know whether Mr. Gopalan wants to move his amendment for referring the Bill to a Select Committee. If he is willing, he can move his amendment.''

---

* Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 21st April 1954.